

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Brodthagen: Efter at forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1960 til 31. marts 1961 har været til anden behandling, har det været til fornyet drøftelse i finansudvalget, og et flertal — alle partier med undtagelse af socialistisk folkeparti — indstiller lovforslaget til vedtagelse uden ændringer ved tredje behandling. Et mindretal — socialistisk folkeparti — har erklæret hverken at ville stemme for eller imod lovforslaget.

Som omtalt ved lovforslagets anden behandling vil det ændrede princip, hvorefter tillægsbevillingsloven nu udarbejdes, medføre, at en sammenlægning af finanslovens og tillægsbevillingslovens tal ikke mere vil udvise det forventede regnskabsmæssige resultat; men jeg kan gentage, hvad jeg tidligere har sagt, at der forventes et kasseoverskud på noget over 400 mill. kr.

Hans Schmidt: Ved denne sidste behandling af tillægsbevillingslovforslaget og henimod dette folketingsårs afslutning tillader jeg mig at fremsætte en enkelt bemærkning. Det gælder de spørgsmål fra retsopgøret, som endnu står uløste hen, 8 år efter at jeg begyndte at fremføre dem for det høje ting. Der er ikke gået én åbnings- eller afslutningsdebat hen, uden at jeg har været nødsaget til at gøre det. Jeg har derudover behandlet dem ved utallige samtaler og forhandlinger med ministre og i administrationen.

At de første seks år gik hen på denne måde med dette forsøg på at løse spørgsmålene, og at jeg blev henvist dertil, vil jeg ikke sige noget til, men for mere end 2 år siden opstod der en helt ny situation i behandlingen af dette spørgsmål. Jeg fulgte da en opfordring fra dansk-sønderjysk side, som gik ud på, at jeg skulle henvende mig til de ærede formænd for partigrupperne i det høje ting og til de ærede medlemmer fra den sønderjyske storkreds for at opnå deres fælles medvirken til en endelig ordning.

Under disse samtaler blev det da gjort til en betingelse for en endelig ordning, at

spørgsmålet om erstatning til besættelsestidens ofre fra regeringen i Bonn blev kædet sammen med de endnu uløste spørgsmål fra retsopgøret, og jeg skulle henvende mig til regeringen i Bonn for at få erstatningssagen til at glide.

Denne fremgangsmåde accepterede jeg, og samtlige ovennævnte ærede medlemmer af det høje ting godkendte den. Ved afslutningsdebatten ugen derefter, d. v. s. den 4. juni 1959, gjorde jeg på opfordring udførligt og uimodsagt rede herfor, idet jeg også betegnede det, der nu skulle ske, som en fredsslutning efter denne bevægede og tragiske tid, og nu afdøde statsminister H. C. Hansen kaldte i sin svartale denne fremgangsmåde en god måde at løse disse spørgsmål på.

Betingelsen herfor har jeg opfyldt ved en rejse til Bonn umiddelbart efter, og erstatningen til besættelsestidens ofre er for lang tid siden bragt i orden. Siden har jeg gentagne gange mindet om sagen, og ingen kan påstå, at jeg ikke har gjort det med fornøden takt og ventet i tålmodighed.

Det uformelle udvalg har holdt møde for år og dag siden og konstitueret sig, og nu slutter atter et folketingsår, i hvilket jeg vel med rette kunne have ventet rent bord — men intet afgørende er sket. Det beklager jeg, ikke alene fordi alle de, som venter på spørgsmålenes løsning, må blive bitre, netop fordi også den stillede betingelse om en sammenkobling ikke har ført til en endelig løsning, men lige så meget fordi vi nu står i den situation, at vi må spørge, om et givet tilsagn ikke vil blive holdt.

I denne forbindelse vil jeg så også sige et par ord om et andet spørgsmål, som nu atter er aktualiseret under diskussionen omkring de to nationale mindretals parlamentariske stilling. Det danske mindretal i Sydslesvig står foran et valg til forbundsdagen i Bonn, og i denne anledning er spørgsmålet om en utraditionel repræsentation blevet drøftet i pressen, på møder og ved henvendelser til førende mænd. Af pressereferater fremgår, at man under disse drøftelser er gået ud fra, at gensidighedsprincippet i mindretallenes stilling på begge sider af grænsen da måtte eller ville få gyldighed. Dét vil jeg da gerne sige, at det gør det ikke. Det gør det ikke, fordi